

[Mølgaard]

optimistiske prognoser, der er begrundet i erfaringer i andre lande, er et yderst usikkert grundlag at bedømme på, for realiteten er, at avisstrukturen, læsevanerne, hele kulturformidlingsmønsteret er forskelligt fra land til land, sådan at man kan have ganske svært ved at overføre erfaringer fra ét land til det næste. Realiteten er vist også den, at der er mange aviser, der kun tåler ganske små vindpust, inden deres tid er omme. Det ville efter retsforbundets opfattelse være beklageligt, om noget sådant var en sikker konsekvens, og derfor synes vi, der er grund til at analysere meget nøje på dette område, hvad udvalgsarbejdet jo nu kan give anledning til.

Ud over avisproblemet synes jeg også nok, der er grund til at børe i, hvilken indvirkning på de i forvejen alt for stærke monopoliseringstendenser i erhvervslivet en oprettelse af et reklamemedium i Danmark vil have, for storproducenter sammen med forretningskæder bliver vel næsten ene om at kunne betale denne reklame, og det er et spørgsmål, hvor hensigtsmæssigt det er for forbrugerne og det danske samfund, så længe vi ikke har kunnet mønstre tilstrækkelig politisk vilje her i folketinget til at opbygge effektive værn mod monopolers udbytning af forbrugere og samfund.

Skulle de konservative partiers nye anti-monopolpolitik brede sig til erhvervs politikens område, var den bekymring jo borte med blæsten. Men lad os se, om det er en realitet, inden vi tankeløst handler, som om det var det.

Jeg skal fuldt ud erkende, at annoncering i andre landes medier, som rækker ud over dansk territorium, og deraf følgende tilsvarende mulige skadevirkninger også må indgå i denne analyse, og også i lyset af at der kan hænges satellitter op i luften i løbet af meget kort tid som en snæver realitet. Måske kan disse bidrag til analysen opveje den frygt, jeg har refereret.

Jeg vil godt tillade mig at sætte nogle spørgsmålstejn ved den deling af Danmarks Radio, som venstre foreslår. Det skal understreges, at det er et spørgsmålstejn og ikke afvisning, jeg hermed fremfører, og at spørgsmålstejnet vedrører spørgsmålet, hvor man skal dele i Danmarks Radio.

Jeg vil således til fulde erkende regionalradioernes behov for at blive opprioriteret, men jeg synes nok, venstres forslag analyse-

rer det reelle behov på dette område for dårligt. For det er vel i forhold til provinsafdelingens centrum, at distrikts- og regionalradioerne er udsultede, og det gør forslaget jo intet ved, man tør vel nærmest konstatere tværtimod.

Vi vil måske – ja, sandsynligvis i endnu højere grad – kunne opleve regionalradioerne udsultede bevillingsmæssigt for at styrke Århuscenterets mulighed for at løse ambitionsopgaver. Der skal nok blive jul i Gammelby – og godt det samme – men hvis det er på bekostning af den jævne strøm af regionalstofdækning ude omkring landet rundt i hele den lange periode mellem to på hinanden følgende julehøjtider, er det så som så med, hvor megen grund til glæde det skaber. Hvorfor da ikke løsrive regionerne helt fra Århus? Som sagt er det et spørgsmål, ikke et forslag.

Jeg vil også gerne sætte spørgsmålstejn ved det rigtige i den opdeling, der skærer den nye TVA-bygning af TV 1 og overfører den til TV 2, til Århus åndeligt talt. Også dette er et spørgsmålstejn, ikke et forslag, men efter min opfattelse noget, der må overvejes meget grundigt; jeg har i hvert fald mine tvivl om hensigtsmæssigheden heri.

De reelle økonomiske påvirkninger af licensen synes jeg også der kan være grund til at analysere, men min tid er udrunden, så jeg skal til SFs forslag blot knytte den konkrete kommentar, at vi må betragte det som et forsøg på at vende tilbage til ældre tider, hvor tingene foregik i større diskretion. Jeg er alvorligt bange for, at SFs forslag i realiteten vil skade den alsidighed, som det foregiver at ville gavne.

Formanden:

Ordføreren vedrørende B 66, forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks uafhængige Radio, hr. Bertel Haarder.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne takke for en overvejende positiv modtagelse af venstres forslag. Når jeg siger, den var overvejende positiv, er det, fordi næsten samtlige negative bemærkninger har drejet sig om et enkelt punkt i forslaget, nemlig det punkt 6, som handler om den meget begrænsede adgang til reklame.